Послання до Римлян 2

Юдеї не ліпші від поган 1-11; не виконують закону 12-24; в чому важливість і значення обрізання 25-29

1 Ось чому немає тобі оправдання, хто б ти не був, о чоловіче, що судиш; бо в чому судиш іншого, ти сам себе засуджуєш: чиниш бо те саме, що судиш;

2 ми ж знаємо, що суд Божий відбувається по правді на тих, що таке чинять.

3 Чи думаєш про те, о чоловіче, - який судиш тих, що таке чинять, а сам таке робиш, - що ти суду Божого уникнеш?

4 Або погорджуєш багатством його доброти, поблажливости і довготерпеливости, не знаючи, що Божа доброта тебе веде до покаяння?

5 Та ти жорстокістю твоєю і нерозкаяністю серця збираєш гнів на себе в день гніву, коли об'явиться правдивий суд Бога,

6 що віддасть кожному за його вчинками:

7 тим, що витривалістю в добрім ділі шукають слави, чести і нетління - життя вічне;

8 а сварливим та неслухняним правді, але слухняним кривді - гнів та обурення.

9 Горе й утиск на всяку душу людську, що чинить зло: на юдея перше, потім грека;

10 слава ж і честь, і мир усякому, хто чинить добро: юдеєві перше, а потім грекові,

11 бо Бог не вважає на особу.

12 Бо ті, що згрішили поза законом, поза законом і згинуть; а ті, що згрішили під законом, будуть суджені законом.

13 Бо не слухачі закону справедливі перед Богом, а виконавці закону оправдаються.

14 Бо коли погани, що не мають закону, з природи виконують те, що законне, вони, не мавши закону, самі собі закон;

15 вони виявляють діло закону, написане в їхніх серцях, як свідчить їм їхнє сумління і думки, то засуджуючи їх, то оправдуючи, -

16 в день, коли Бог, згідно з моєю Євангелією, судитиме тайні вчинки людей через Ісуса Христа.

17 Та коли ти, що звешся юдей, що спираєшся на закон і хвалишся Богом,

18 ти, що знаєш його волю і, навчившись із закону, розбираєш, що краще,

19 упевняєш себе, що ти провідник сліпим, світло тим, що в темряві,

20 виховник невігласів, учитель дітей, бо маєш у законі вираз знання і правди, -

21 ти, отже, що інших навчаєш, себе самого не навчаєш! Проповідуєш не красти, а сам крадеш!

22 Наказуєш не чинити перелюбу, і чиниш перелюб! Гидуєш бовванами, а чиниш святокрадство!
23 Ти, що хвалишся законом, переступом закону Бога зневажаєш.
24 Бо, як написано, через вас ім'я Боже зневажається між поганами.
25 Обрізання корисне, коли виконуєш закон; а коли ти переступаєш закон, обрізання твоє стало необрізанням.
26 Коли ж необрізаний пильнує постанови закону, то чи не порахується йому його необрізання за обрізання?
27 І необрізаний по природі, виконуючи закон, осудить тебе, що, не зважаючи на Письмо й обрізання, ти переступник закону;
28 бо не той юдей, що є ним назовні, і не те обрізання, що назовні, на тілі,
29 а той, хто юдей у скритості, і те обрізання серця - за духом, не за буквою; такому похвала не від людей, але від Бога.